

INTERNATIONAL SCIENTIFIC
CONFERENCE

FROM THE BALTIC
TO THE BLACK SEA
REGION:
the national models
of economic systems

March 25, 2016

INTERNATIONAL ASSOCIATION OF POLITICAL ECONOMY
BALTIA COUNTRIES DEPARTMENT

International Scientific Conference
**FROM BALTIC TO BLACK SEA:
NATIONAL MODELS OF ECONOMIC SYSTEMS**
March 25, 2016

Proceedings of the Conference

Tarptautinē Mokslinē Konferencija
**NO BALTĪJAS LĪDZ MELNAJAI JŪRAI:
NACIONĀLIE MODEĻI EKONOMISKO SISTĒMU**
25. marts 2016

Konferenciju pranešimų medžiaga

Riga – 2016

Organising Committee

Chairman

Meelis Kitsing Associate Professor, PhD of Economics, International Association of Political Economy, Head of Baltia Countries Department, Director of Centre for Free Economic Thought.

Members

Andrzej Pawlik Dr hab., Profesor Nadzwyczajny, Kierownik Zakład Przedsiębiorczości i Innowacji, Uniwersytet Jana Kochanowskiego w Kielcach, Polska.

Lina Pieliene Associate Professor of Marketing, Dr. of Economics, Department of Marketing, Vytautas Magnus University, Lithuania.

Jan Žukovskis Associate Professor, Dr. of Economics, Head of Business and Rural Development Management Institute, Aleksandras Stulginskis University, Kaunas, Lithuania.

Martina Diesener Professor, Dr. of Economics, Head of Faculty of Economics and Management Science, Universitat Leipzig, Germany.

Olga Chwiej Associate Professor, Dr. of Economics, Freelancer Scientist, Poland.

Rimantas Stašis Professor, Dr. of Economics, Head of Management Department, Klaipeda University, Lithuania.

Traça Daniel Professor, PhD in Economics, Dean at Nova School of Business and Economics, Universidade Nova, Lisbon, Portugal.

International Scientific-Practical Conference From Baltic to Black Sea: National Models of Economic Systems: Conference Proceedings, March 25, 2016. Riga: Baltija Publishing. 348 pages.

Each author is responsible for content and formation of his/her materials.

The reference is mandatory in case of republishing or citation.

ISBN 978-9934-8585-0-5

© International Association of Political Economy, 2016

CONTENTS

ECONOMIC THEORY: FROM POLITICAL ECONOMY TO THE INSTITUTIONALISM

Лемешенко Н.М. ОСНОВНІ ЗАСАДИ РОЗВИТКУ ІНСТИТУЦІОНАЛІЗМУ.....	1
Макогон Ю.В., Пахомова О.А. «ІНЕНЕЗА ТЕРМІНУ КАПІТАЛ ТА ЙОГО ТЛУМАЧЕННЯ ПІД ВПЛИВОМ СУЧАСНИХ ПРОЦЕСІВ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ СВІТОВОЇ ЕКОНОМІКИ».....	4
П'ясецька-Устич С.В. ТІНЬОВА ЕКОНОМІКА УКРАЇНИ: СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИЙ АНАЛІЗ.....	7
Чирчик А.А. РЕТРОСПЕКТИВНИЙ АНАЛІЗ ОПОДАТКУВАННЯ НА ГАЛИЦЬКИХ ЗЕМЛЯХ ДРУГОЇ ПОЛОВИНИ ХІХ СТОЛІТТЯ.....	11
Шедяков В.Е. ТРАНСФОРМАЦИИ ПРИ СТАНОВЛЕНИИ «УМНОГО ОБЩЕСТВА»: ЦИКЛЫ, УПРАВЛЯЕМОСТЬ, СУБЪЕКТНОСТЬ.....	14
Якімів В.В. ОСНОВИ РОЗРОВКИ СИНЕРГЕТИЧНИХ МОДЕЛЕЙ.....	17
Яциковський Б.І. ЕКОЛОГО-ЕКОНОМІЧНИЙ ФОКУС ДОСЛІДЖЕНЬ МИКОЛИ РУДЕНКА.....	19

ECONOMIC INTERNATIONALIZATION: INTERNATIONAL MARKETS AND ECONOMIC RELATIONS

Копилова О.В. ПЕРЕДУМОВИ ФОРМУВАННЯ ТРЕЙДИНГОВИХ МЕРЕЖ НА РИНКУ ЦІННИХ ПАПЕРІВ.....	23
Стасюк Р.Д. РЕГУЛЮВАННЯ МІЖНАРОДНОГО ПЕРЕМІЩЕННЯ ПЕРЬСОВАЛІФІКОВАНИХ ПРАЦІВНИКІВ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЙНОГО ПРІСКОРЕННЯ МІГРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ.....	26
Сусіденко О.В. ЕКОНОМІЧНІ ПРОЦЕСИ УКРАЇНИ В УМОВАХ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ.....	30

ECONOMIC AND TRANSFORMATION OF NATIONAL ECONOMY MARKETING

Абрамченко І.А. ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ СПРОЩЕНОЇ СИСТЕМИ ОПОДАТКУВАННЯ В УКРАЇНІ.....	34
Аллахвердян А.В. ПРОБЛЕМИ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ЖИТЛОВО-КОМУНАЛЬНОГО ГОСПОДАРСТВА УКРАЇНИ.....	38
Артеменко А.В. СОЦІАЛІЗАЦІЯ ЕКОНОМІЧНИХ ВІДНОСИН В УКРАЇНІ ТА ЇЇ ВПЛИВ НА ЗРОСТАННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ГОСПОДАРСТВА.....	40
Багорка М.О. ФОРМУВАННЯ МАРКЕТИНГОВОЇ СТРАТЕГІЇ ЕКОЛОГІЗАЦІЇ АГРАРНОГО ВИРОБНИЦТВА.....	44
Бріцина Ю.В. СУЧАСНИЙ СТАН ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНОЇ ОСВІТИ В УКРАЇНІ.....	48
Васильєва Е.А. РЕСУРСНОЕ ОБЕСПЕЧЕНИЕ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ СЕЛЬСКОХОЗЯЙСТВЕННЫХ ПРЕДПРИЯТИЙ.....	51
Гальцова О.Л., Андрусів С.В., Андрусів У.Я. ОЦІНКА РИНКУ БУДІВЕЛЬНОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ.....	54

MANAGEMENT AND MARKETING IN THE CONDITIONS OF GLOBALIZATION

Ghenova Svetlana, Prociuc Natalia DEVELOPING A NETWORK OF RETAIL BRAND STORES OF MOLDOVAN WINERIES AS A FACTOR OF EFFECTIVE PRODUCT POLICY	180
Безугла Л.С. СИСТЕМА ЗБУТУ ТУРИСТИЧНИХ ПОСЛУГ	184
Бондаренко С.А. ОСНОВНІ ТЕНДЕНЦІ БРЕНДИНГУ ВИНОРОБНИХ ПІДПРИЄМСТВ УКРАЇНИ	187
Дідик А.М. ІННОВАЦІЙНА ПОЗИЦІЯ У СИСТЕМІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПОЛІВЕКТОРНОГО РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВ З ВИКОРИСТАННЯМ ІННОВАЦІЙНИХ ВАЖЕЛІВ	191
Ignatiuk A.O. BUSINESS INTELLIGENCE APPROACH TO DATA COLLECTION AND DATA QUALITY MANAGEMENT	193

ECONOMY OF USE NATURE AND MODERN PROBLEMS IN ENVIRONMENT PROTECTION

Біда О.Ю. СПОСОБИ ВИЗНАЧЕННЯ МЕЖ МІСЬКИХ АГЛОМЕРАЦІЙ	197
Бочко О.І. ІННОВАЦІЙНІ НАПРЯМИ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ВИКОРИСТАННЯ ЗЕМЕЛЬНО-РЕСУРСНОГО ПОТЕНЦІАЛУ	199
Бурлакова І.М. «ЗЕЛЕНА ЕКОНОМІКА» ЯК НАЦІОНАЛЬНА МОДЕЛЬ РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ	202
Burliai A.P., Burliai A.L. THE NECESSITY OF IMPROVING THE ECONOMIC MECHANISM OF ECOLOGIZATION OF AGRARIAN MARKET OF UKRAINE	205
Ковалёва О.М. ЭКОЛОГИЧЕСКАЯ СОСТАВЛЯЮЩАЯ ОЦЕНКИ ЗЕМЕЛЬНОГО ПОТЕНЦИАЛА	209

DEMOGRAPHY, SOCIAL ECONOMY AND POLICY IN THE CONDITIONS OF LABOUR MARKET GLOBALIZATION

Ніконова Д.О. МІГРАЦІЙНА ПОЛІТИКА НІМЕЧЧИНИ: ДОСВІД ДЛЯ УКРАЇНИ	214
Рубежанська В.О. ТРАНСНАЦІОНАЛЬНІ КОРПОРАЦІ В УКРАЇНІ: МОЖЛИВОСТІ ТА ЗАГРОЗИ ДЛЯ РОБОТОДАВЦІВ ТА РОБІТНИКІВ	217
Степура Т.М. СТАНОВЛЕННЯ КОНЦЕПТУ ЧАСУ У ФІЛОСОФСЬКО-ЕКОНОМІЧНІЙ ДУМЦІ У ФОКУСІ ДОСЛІДЖЕННЯ ЯКОСТІ ЛЮДСЬКОГО ПОТЕНЦІАЛУ	220
Тюленев С.А. СКЛАДОВІ МЕХАНІЗМУ РЕГУЛЮВАННЯ РИНКУ ПРАЦІ В УМОВАХ СИСТЕМОЇ КРИЗИ	224
Яровая В.В. ВЛИЯНИЕ СПЕЦИАЛИЗАЦИИ АГРАРНЫХ ПРЕДПРИЯТИЙ НА ЗАНЯТОСТЬ СЕЛЬСКОГО НАСЕЛЕНИЯ	228

ACCOUNTANCY, ANALYSIS AND AUDIT: NATIONAL FEATURES AND WORLD TENDENCIES

Кобрин Д.О. ОСОБЛИВОСТІ ОБЛІКУ ПДВ В УМОВАХ ЕЛЕКТРОНОГО АДМІНІСТРУВАННЯ	233
Кушніренко О.А., Карпенко І.В.	

ОПОДАТКУВАННЯ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ В УМОВАХ ТРАНСФОРМАЦІЇ: ОБЛІКОВИЙ АСПЕКТ	236
Лєга О.В., Яловега Л.В., Триль Р.П. ВИГРАТИ НА РЕМОНТ ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ. ОБЛІК ТА НОРМАТИВНО-ПРАВОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ	240
Михалків А.А. РЕКОМЕНДАЦІЇ АУДИТОРА З РОЗРОБКИ СТРАТЕГІЇ АНТИКРИЗОВОГО УПРАВЛІННЯ	245
Попомарьова І.В. ПОНЯТТЯ ПАРАДИГМА СПРОЩЕНОЇ СИСТЕМИ ОПОДАТКУВАННЯ В УКРАЇНІ	248
Степів І.І. ВІТЧИЗНЯНА ТА ЗАРУБІЖНА ТЕРМІНОЛОГІЯ СИСТЕМИ ЕКОНОМІЧНОГО КОНТРОЛЮ. ПІ УДОСКОНАЛЕННЯ	252
Черненко К.В. ОСОБЛИВОСТІ ВЕДЕННЯ ОБЛІКУ, АНАЛІЗУ І АУДИТУ РОЗРАХУНКІВ З ПОКУПЦЯМИ І ЗАМОВНИКАМИ	256

FINANCE, INSURANCE AND STOCK-EXCHANGE INDUSTRY

Аламенко Н.П. ФОРМИРОВАНИЕ ФИНАНСОВОЙ ПОЛИТИКИ В УСЛОВИЯХ ТРАНСФОРМАЦИИ ЭКОНОМИКИ УКРАИНЫ	258
Балашенко М.В. ФАКТОРЫ ОБЕСПЕЧЕНИЯ ФИНАНСОВОЙ УСТОЙЧИВОСТИ СТРАХОВЫХ КОМПАНИЙ В УСЛОВИЯХ ГЛОБАЛИЗАЦИИ	262
Vavryk A.V. FINANCIAL RESOURCES ENTERPRISE: ESSENCE, OPPORTUNITIES AND EFFICIENCY OF USE	266
Волохити В.С. ПРОБЛЕМИ ІНФОРМАЦІЙНОГО ТА ПРАВОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ УПРАВЛІННЯ ЗАЛУЧЕНИМИ РЕСУРСАМИ БАНКІВ УКРАЇНИ	269
Герасюк Ю.О. ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ ВИЗНАЧЕННЯ СОЦІАЛЬНИХ ІНВЕСТИЦІЙ	273
Гузь Г.А. ВІДБИЛІ КРИТЕРИЇ ОЦІНКИ СТРАХОВИХ УСЛУГ В АГРАРНОМУ ПІДПРИЄМСТВІ	276
Дем'яненко О.М. АНАЛІЗ ЕФЕКТИВНОСТІ ФІНАНСОВОЇ СТРАТЕГІЇ ПОЛІГРАФІЧНИХ ПІДПРИЄМСТВ	278
Жидовська Н.М., Гром'як Т.Д. СУЧАСНИЙ СТАН РОЗВИТКУ ТА ОСОБЛИВОСТІ ФУНКЦІОНУВАННЯ ПЛАТІЖНИХ СИСТЕМ УКРАЇНИ	282
Зинько В.В. ІНСТИТУЦІЙНО-ОРГАНІЗАЦІЙНЕ РЕГУЛЮВАННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ВЕНЧУРНИХ ПІДПРИЄМСТВ	285
Карна І.С. ФІНАНСОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РИНКУ ЖИТЛОВОЇ НЕРУХОМОСТІ В УМОВАХ РЕАЛІЗАЦІЇ НОВОЇ ЕКОНОМІЧНОЇ ПОЛІТИКИ	289
Коваленська Р.С. МЕТОДИЧНІ АСПЕКТИ ІНТЕГРАЛЬНОГО ОЦІНЮВАННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ФОРМУВАННЯ ТА ВИКОРИСТАННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОГО ПОТЕНЦІАЛУ ІНСТИТУТІВ ФІНАНСОВОГО РИНКУ	293
Kuznyetsova A.Ya., Klishchuk O.V. REVISION OF MONETARY REGIME, WHICH IS SET IN UKRAINE	297
Кутузова М.М. ФОНДОВИЙ РИНОК ЯК НЕОБХІДНИЙ ЕЛЕМЕНТ ІНФРАСТРУКТУРИ РИНКОВОЇ ЕКОНОМІКИ	301
Кучер Г.В. ФИНАНСОВОЕ ОБЕСПЕЧЕНИЕ СОЦИАЛЬНОЙ ЗАЩИТЫ НАСЕЛЕНИЯ В ТРАНСФОРМАЦИОННОЙ ЭКОНОМИКЕ	304

Таблиця 1
Перелік створених банками України міжнародних і внутрішньодержавних систем переказу коштів

№ з/п	Найменування платіжної системи	Найменування платіжної організації	№ свідоцтва	Дата видачі свідоцтва	Учасники	
					банк	небанківська установа
Міжнародні системи						
1	«PrivatMoney»	ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК»	10	19.07.2010	24	-
2	«Welsend»	АБ «УКРГАЗБАНК»	18	04.02.2013	26	-
Внутрішньодержавні системи						
1	«Аваль-Експрес»	АТ «РАЙФФАЙЗЕН БАНК АВАЛЬ»	3	21.01.2001	-	-
2	«СОФТ»	ПАТ «УКРСОЦБАНК»	7	26.08.2009	-	-
3	«FLASHPAY»	ПАТ «БАНК ФАМІЛЬНИЙ»	19	14.08.2014	-	-
4	«The Money»	ПАТ «КБ «ФІНАНСОВА ІНІЦІАТИВА»	20	06.10.2014	-	-
5	«Система термінових переказів «Швидка копійка»	АТ «ОЩАДБАНК»	25	15.07.2015	-	-
6	«ПРАВЕКС-ТЕЛЕГРАФ»	ПАТКБ «ПРАВЕКС-БАНК»	26	02.12.2015	-	-

Таблиця 2
Перелік створених небанківськими установами України внутрішньодержавних систем переказу коштів

№ з/п	Найменування платіжної системи	Найменування платіжної організації	№ свідоцтва	Дата видачі свідоцтва	Учасники	
					банк	небанківська установа
Внутрішньодержавні системи						
1	«Поштовий переказ»	УДППЗ «Укрпошта»	3	29.12.2009	-	-
2	«ІнтерПей Сервіс»	ПАТ «Запоріжжв'язок сервіс»	4	11.08.2010	5	6
3	«Фінансовий світ»	ТОВ «Українська платіжна система»	2	16.07.2009	1	12
4	«ГлобалМані»	ТОВ «ГЛОБАЛМАНІ»	5	14.09.2010	-	-
5	«ОМП»	ТОВ «ФК «ОМП-2013»	21	13.10.2014	-	3
6	«УКРОП»	ТОВ «ФК «ВАП-КАПІТАЛ»	24	16.06.2015	-	3
7	«FORPOST»	ТОВ «ПОСТ ФІНАНС»	27	04.12.2015	не розпочала діяльність	
8	«24NONSTOP»	«АЙТІФІНАНС»	-	04.02.2016	система виключена з Реєстру	
9	«PAYPONG»	ТОВ «ЄВРОПЕЙСЬКА ПЛАТІЖНА СИСТЕМА»	28	09.03.2016	-	-

Щодо внутрішньобанківської системи переказу коштів, то протягом 2015 р. в Україні з використанням 12 внутрішньобанківських систем переказу коштів було здійснено переказів на загальну суму 8 млрд. грн. [4]. Отже, функціонування платіжних систем в Україні має тенденцію до глобалізаційних процесів [7]. Все більше використовуються міжнародні платіжні системи різних типів, незважаючи на існування внутрішньодержавних. Це можна пояснити більшою надійністю та досвідом їх використання у провідних банківських системах світу.

Література:

1. Коваль Н. О. Особливості функціонування платіжних систем України на сучасному етапі їх розвитку / Н.О. Коваль, М.В. Борщ // Ефективна економіка. – 2012. – № 10. – С. 1-2.
2. Кравець В. Розвиток платіжних систем в Україні та новітні форми розрахунків // Вісник НБУ. – жовтень, 2011. – С. 45-47.
3. Закон України «Про Національний банк України» [Електронний ресурс]: Режим доступу: <http://www.economics.kiev.ua/?id=435&view=article>
4. Звіт ДПС за 2015 рік 022016 opreldn.ppsm [Електронний ресурс]: Режим доступу: <http://www.bank.gov.ua/doccatalog/document?id=28945880>
5. Закон України «Про платіжні системи і переказ коштів в Україні» [Електронний ресурс]: Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2346-14>
6. Офіційне інтернет – представництво Національного банку України [Електронний ресурс]: Режим доступу: http://www.bank.gov.ua/control/uk/publish/article?art_id=36863&cat_id=36862
7. Перспективи розвитку платіжної системи в Україні [Електронний ресурс]: Режим доступу: <http://dspace.uabs.edu.ua/bitstream/123456789/6966/1/rabushenko.pdf>

Зянько В.В.

кандидат економічних наук,
Вінницький національний технічний університет

ІНСТИТУЦІЙНО-ОРГАНІЗАЦІЙНЕ РЕГУЛЮВАННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ВЕНЧУРНИХ ПІДПРИЄМСТВ

У розвинених країнах стрімко зростає кількість бізнесменів, що стають венчурними капіталістами. З кожним днем все більше людей залучаються до венчурного бізнесу тим чи іншим чином із-за перспективи отримання швидких та легких грошей у відносно короткий час. На жаль, в Україні державне регулювання високоризикових наукоємних галузей не відповідає сучасним вимогам та викликам глобалізації, багато в чому є недосконалим, а тому малоефективним, не дозволяє вирішувати назрілі проблеми венчурного інвестування інноваційної діяльності, створювати сприятливий для його розвитку інвестиційний клімат.

До питань, пов'язаних з удосконаленням інституційно-організаційного регулювання та допомоги венчурному інвестуванню, покращення інвестиційного клімату в Україні звертається багато вітчизняних учасників практиків і політиків, зокрема: С. Слава, П. Сегварі [2], К. О. Щербак [2], Л.М. Яворська [3], І. О. Баранецький [4] та ін. Однак, незважаючи на велику кількість публікацій, багато аспектів інституційно-організаційного регулювання діяльності венчурних підприємств в Україні не тільки залишаються недостатньо дослідженими, що негативно відображається на обсягах венчурного інвестування і загалом на розвитку венчурного підприємництва в Україні.

Для покращення такого становища необхідно проводити ефективну державну політику, спрямовану на створення позитивного іміджу національної системи венчурного підприємництва, підвищення інвестиційну привабливість малих та середніх інноваційних підприємств, створювати навколо підприємств високотехнологічного сектора сприятливий інвестиційний клімат [1].

Усі суспільства, з нижчим чи вищим рівнем розвитку, для того щоб мати змогу сприяти економічному зростанню, підвищенню життєвого рівня громадян, забезпечувати ефективну господарську діяльність економічних суб'єктів завжди потребують більше інвестицій, ніж у минулому. Тому поряд з важливістю визначення потреби в інвестиціях винятково вагому роль відіграє зосередження уваги на створенні належних умов для залучення іноземних та українських власників до інвестування капіталу в Україну [2].

Що стосується проблем, з якими найчастіше стикаються в нашій країні іноземні інвестори, то для їх визначення спеціальним підрозділом Державного агентства з інвестицій та управління національними проектами України InvestUkraine, за сприяння проекту USAID «Диверсифікація інвестицій та національна конкурентоспроможність» (ЛІНК), у 2012 році було проведено опитування інвесторів, що здійснюють свою діяльність в Україні.

Для більш легко сприйняття значущість (рейтинг) кожної із перелічених вище проблем зображено на рис. 1.

У той же час, учасниками опитування були відзначені і позитивні аспекти інвестиційної діяльності в Україні. Так, найбільше іноземні компанії в Україні цінують наявність кваліфікованої та доступної робочої сили, високий потенціал та перспективність ринку. Серед інших переваг України відзначались:

- зручне географічне та логістичне розташування України;
- наявність доступу до сировини;
- допомога з боку національних та регіональних органів влади.

Рис. 1. Рейтинг найбільш розповсюджених проблем іноземних інвесторів в Україні

Згідно з [3, с. 272] можна виокремити такі етапи щодо сприяння залученню іноземних інвестицій:

- дослідження інвестиційного потенціалу країни;
- вибір пріоритетних галузей та технологій;
- розробка способів залучення інвестицій;
- реалізація розробленої політики та контроль за її виконанням.

Особливо гостро потреба залучення інвестицій відчувається малими підприємствами та командами амбітних людей з радикальними, а отже і високо ризиковими комерційними проектами. Для них залучення венчурного капіталу з метою цільового інвестування інноваційних розробок може стати каталізатором запровадження інноваційних технологій.

Однак, якщо у провідних країнах світу сьогодні венчурне інвестування є одним з найперспективніших джерел фінансування інноваційної діяльності малих та середніх підприємств і найбільше сприяє освоєнню нових провідних науково-технічних розробок для виробництва конкурентоспроможних високотехнологічних продуктів і технологій та створення нових робочих місць, що має стратегічне значення для загострокового зростання національної економіки [4], то в Україні переважна більшість венчурних фондів інвестують свої кошти у галузі, де інноваційна діяльність зовсім чи майже відсутня.

Отже, можна констатувати, що структура застосування венчурних інвестицій в нашій країні, більшість з яких є іноземними [5], відрізняється від структури венчурних інвестицій у розвинених країнах перш за все тим, що вони майже не спрямовуються у високотехнологічні галузі.

Тому нашій державі необхідно більше уваги приділяти тому, аби венчурні фонди здійснювали інвестування високотехнологічних виробництв таких перспективних галузей, як хімічна, фармацевтична,

машинобудівна та харчова промисловість, капітальне будівництво та виробництво будівельних матеріалів. Адже перераховані галузі мають стійкий попит на свою продукцію як на внутрішньому, так і на зовнішньому ринках та можливості для задоволення наявних потреб.

У багатьох країнах уряди створюють державні венчурні фонди, призначені для опосередкованого чи прямого інвестування ринково-технологічно орієнтованих підприємств, що володіють потенціалом високого зростання. Звичайно, що ці фонди мають управлятися професіоналами, проте в Україні нині дуже бракує кваліфікованих менеджерів та керуючих венчурними фондами.

Отже, досвід економічно розвинених країн засвідчує, що, як правило, фінансуванні найуспішніших венчурних програм бере безпосередню участь держава, проте управляються такі програми професіоналами з приватного сектора.

Для забезпечення венчурному підприємству швидкого розвитку Кабінету Міністрів України необхідно використовувати цілеспрямоване державне втручання в інвестиційний процес, наслідуючи приклад такої країни, як [6]:

- Голландії, де уряд гарантує покриття половини збитків, пов'язаних з венчурними інвестиціями;

- Великобританії, де венчурні фонди отримують третину інвестиційного капіталу у пенсійних фондах з пільговим режимом оподаткування;

- Ізраїлю та Фінляндії, де уряди зробили ставку на венчурний розвиток промисловості, створивши умови для прямих інвестицій у сміливі інноваційні проекти.

Потрібно приділяти неабияку увагу забезпеченню державою необхідних умов для функціонування в Україні великих іноземних венчурних фондів та стимулювати розвиток національних. Надання податкових пільг венчурним фірмам не лише збільшить їх фінансові можливості, але й сприятиме налагодженню партнерських взаємин з контролюючими податковими органами, оскільки зменшить бажання платників податків до правопорушень.

Вагомим джерелом венчурного капіталу в Україні повинні стати комерційні банки, які сьогодні для цього найбільш підготовлені. Необхідно також внести необхідні зміни в українське законодавство і дозволити пенсійним фондам виступати у якості інвесторів венчурного капіталу.

Отже, подальший розвиток венчурного інвестування в Україні залежатиме перш за все від успішного розв'язання проблем економічного характеру на макрорівні – як у правовому, так й в організаційному аспектах.

Створення необхідних умов для розвитку інститутів венчурного інвестування в Україні дозволить сформувати сприятливий інвестиційний клімат для розвитку «нової» високотехнологічної інноваційної економіки та допомоги малому підприємству, як однієї з найважливіших передумов забезпечення ефективного розвитку ринкової економіки в Україні.

Література:

1. Економічна енциклопедія [Текст] : у 3-х томах. Т. 3 / редкол. : С. В. Мочерний (відп. ред.) [та ін.]. – К. : Видавничий центр «Академія», 2000. – 864 с.
2. Слава С. Інституційне забезпечення інвестиційно-інноваційного розвитку територій: зарубіжний та український досвід // С. Слава, П. Сегварі, Р. Моркунайте. – К.: «К.І.С.», 2008. – 112 с. – ISBN 966-966-2141-05-4.
3. Щербакова К. О. Сучасний стан інвестиційної діяльності в Україні / К. О. Щербакова, Ю. Ю. Моїсєєва / Актуальні проблеми економічного і соціального розвитку регіону. – 2011. – С. 270–274.
4. Яворська Л. М. Тенденції та необхідні заходи державної політики для розвитку венчурної галузі в Україні / Л. М. Яворська, І. І. Бовдир // Наук.-техн. бюл. «Коммунальное хозяйство городов». – 2008. – № 83. – С. 43.
5. Баранецький І. О. Особливості та перспективи розвитку венчурного підприємництва в Україні / І. О. Баранецький // Формування ринкових відносин в Україні : збірник наукових праць за редакцією І. К. Бондар. – К., 2004. – Вип. 4 (35). – С. 46–52.
6. Венчур набирає оберти [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.gynok.biz/>

Карпа І.С.

аспірант кафедри фінансів суб'єктів господарювання і страхування,

Тернопільський національний економічний університет

ФІНАНСОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РИНКУ ЖИТЛОВОЇ НЕРУХОМОСТІ В УМОВАХ РЕАЛІЗАЦІЇ НОВОЇ ЕКОНОМІЧНОЇ ПОЛІТИКИ

Концептуалізацію фінансового забезпечення ринку житлової нерухомості доцільно формалізувати з урахуванням теоретичних й методологічних аспектів економічного зростання. Представники класичної школи політекономії (А. Сміт, Д. Рікардо, Дж. Мілль) особливу увагу приділяли теорії статички та теорії динаміки. Теорії економічного зростання присвячені праці Е. Домара, Дж. Робінсона, Р. Солоу, Р. Харрода. Незважаючи на вагомий науковий напрацювання зарубіжних та вітчизняних економістів, залишається багато перспективних напрямків дослідження економічного зростання.

У контексті політико-соціальної стабільності суспільства важливу роль відіграє ринок нерухомості. Серед українських економістів вагомий внесок у визначення закономірностей та тенденцій ринку нерухомості України зробили О. І. Драпівський, І. Б. Іванова, В. М. Шалаєв [1]; вибір пріоритетів забезпечення інвестиційними ресурсами будівництва житла досліджували О. М. Колмакова, В. В. Смачило [2, с. 99–102]; Ю. М. Манцевич розробив концепцію розвитку житлового будівництва